

ACC. N:R. 2023 2023

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Jämtland Upptecknat av: _____
Härad: _____ Adress: _____
Socken: _____ Berättat av: _____
Uppteckningsår: _____ Född år _____ i _____

Uppteckningen rör _____

Gammal visa från 1700 talet 1-16

Peridromidrommar 16-18

Blommor i fjällen 18-20

"Sticken" 20-24

Min hembyggs äldsta historia. 25-31

Skriv endast på denna sida!

2023

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

Gammal visa från 1885-1890-talet.

1. I kyrkordens kungad i Jakobare

Går ett av de maktiga styren

Det suckas i angsligt vid dödsödet

Det raslar och gnastar och sprävat evor

helt duvan, som quies av höken.

2. Det smyger en skugga så svag och tår

Med mörkna steglen bekäda

Den dunklar och söker en flyktsönd

Vill släcka den lilla, osäliga brand

Och gråter och har den ej släcka.

20230428

3

5) Dæ' lækka om lækker, skæ' också' ett stoll

Det syns äre brya i Allee

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNEBOK

Om springas des funder, som skäl är des skäl

Ja guden en springburen med vatten så blatt

Och glänsande silverpöskaler.

6) Dæ' leade en huse i hus och i des

Min Vackhusen säger sin saga?

Beständigt sig iungfuen att stoll på med

Beständigt slog fräskel, då inghessen led

I lysande verkning att jagga.

2023-05

5

9. Han kom i sin yviga slängbarna trost
Han kom vid den mörkaste stunden
Han smög sig, omgjord av vapen och spid
Och lyg som en fjäder, så lätt smög han ut
Och gav många smulor åt frunden.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

10. De ringa till berättaren, dykter och lyg
Och skommade sig omvänd.

De slog hemsöjarna, de glatte hemsöarna
Dei blev hennes armbå i fastelagens skrud
Och gynnad och så meligt bedragen.

202845

75

13. Allé tior gick fram öfver ängar och fält,
Hus underlig fliska sig hördt!

Och haget temnosas i skogen mörkt
Och höstviden fram öfver markerna drag
Hos vilke ej mer sild elände.

LUND UNIVERSITY
FOLKMINNESARKIV

14. Bes fader, en vord, otvivelig man
Hvad hördst du om denna Orsake:

"Ochliga fliska, vad har du nu gjort
Hos sig ut min sagn, otvivelig, fäst,
Och starka förjorden tillvälla."

2023/22

9

17. Hon kastar sig omkring på villhans bröst.
Hon ligger, hon lee och hon spejlar:

"Se meta du gjest mig, förbättra igen.

Och är du den samme, som gästade mig den

gå? gör mig min ätte om åter."

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

18. Han svarade: "Niha, det gör mig högt ont,
det skall mig din gå ja te lala.

Best gör dig tillfreds, du skall få en hemning
god stötsel, förfrågning och se du om du
vill ha om jag vidare tala.

2023

21/ Helt Guld dig förtärlige, modige bo
Gull Hebetet mätte förtärlige.

Jon Jon jag förtärlige ditt adliga blod
och minnes du den stunden, då du hade mod
du att för din lagna att glömma?

LUNDS UNIVERSITETETS
FOLKMINNESARKIV

22/ Helt Guld till minne: "Gull icke minnes,
och minne så skall du ja minne.

Jon Jon jag en förtärlige, modige och min.

Helt minnes ditt tycke, det bärar min minnes.

Det spelet min minnes minnes.

202305

13

25. Hon dignade sig till hand till för
Hon rop till den förbundna här för
Det tog hon sitt eget bland vinstade span,
Bland vinstade vinst i grunde span
Det tog hon, beständigt en bruden.

26.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

En glömd gäst hon framförelle till
Med vilt, maktigt smälta
Hon tog hon sitt eget förfärdiga in
Hon tog nu det gamla hävet en mal
Det stak i den uphölls spåll.

202805

157

och minnen har besökt denna visa
för mig och minnen har i sin tur hört
den och sin mor. Minnen heter Kristine
Gellberg, född 15 maj 1858, och född i
Bergsbackens socken, i Hedes by, som för
tillhört Ragunda socken. Under största
delen av sitt liv har minnen bott i sin
födelseby.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

och på andra visan, så att det egent-
ligen ett par verser till i den, som avslutning
men de ha dock fallit ut minne, och för
de ej kunna bli med Smellens den

2023

På enide jag mig vad det var att vara
och det tog smet på min skinnad skid.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2.1 Jag hade skönt att jobba var en timme
på länge jag ville dess även var
och sen jag arbetar i världens minsta
på min egen jobba skid skid.

3.1 Jag hade skönt att jag var alla timmer
och ville jagod också sen min hand
på min jag det till minning av min arbet
du är en främmande att jobba med.

2023

19

En lifer lifja atou manna

Blauð dekur alla lifja ma

Stou skauð vat anda.

Till heune hou en fjávil glaa.

Oll heune heusa fa haust.

Öll vet rill thauð lifja stog

Stou veduade och tog.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Stou fjávilus trohet vat haust

Till anda skouust stog haust

Öll vet till thauð lifja stog

2023 5/15

"Linda" var född på ett hotell i

Stockholm. Men sedan upptäckte hon foster-

läm som en pärla i en berg i skedegård. Hon

gick hon också som sig låg eller skiv-ty

och var ej tvungit på den tiden. Omvärde

flyttade Jonas-Peter upp till fjärrland,

den iagunda rosen och kände sig i mör-

keten som barn i fjärrlandet. Det var den i en

jordbete. Men timade sig mest med fjärr-

de som sett i en tid och på åren och

med de som gått ut sine met och uppgift.

I många år hade den ena sitt föga nire-

2023

23

friska till, läste ut den på gamla da-
gar och fann många dykare stället i

den gamla. Men både buren i sin lilla
stuga kall många åt och dricker typ-
tigan till den gamla jorden, som kunde
bevara. Fullt måste ha kommit
på Nagorda fästnings. Och jag har
vid stället, men dricker nog alla
gillar både mig och betat sin gamla han-
del, inte den har själv både veta på sin allra.

Det berättas många historier om

"Glubba". Men när det, att den var

2023/03

Min handpaga äldsta historia.

25

och 1765 avöste och erhöill avskedade duc-

genen Svan Svanfelt från Skudaviken i Bäste samt
att som nybyggare böja avskedshöfningarna
Fiskerilandet, av Lundslands skatte och 3000 Lunds-
lands areal mot en köpskilling av 16 Riksdaler

30 skillingar specie.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

I köpebrevet står bland annat att: "Konstl.

och i ha bekant väja mervelld somman till ädren Svan-
Svanfelt hans huset, barn och avringar, avringar ef-
ter avringar att äga, huset och behålla till evige-
lig äga som lag förmåi sked tillägg: Skulle hem-

2023505

hade, medförlade de en ko och den lösejendoms, de
luso. De slogo sig med i fullkomlig vildmark.

Sin första natt tillbragde de under en gran och
sedan en vilkja. och 1789 arbetade John Swaffelt och
hannan övertogs då av sonen Charles John-
son för 400 Richardes Banko. Rensskärningen efter
John Swaffelt visar att familjen under de följande
84 åren förmånat, bland mycket annan lösejen-
dom, 3de hästar, 14 kor och 17 st. får och getter. Han-
tingen visar, att en gammal brät köptade 2 Richardes
en häst i 7de året 17 Richardes och en hämsing 2 Ri-
charles, en get eller för 1 stelling Banko. — Charles

203305

29.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Chammas syster, Justina Jonstatters, som
dog 1893, berättade om följande händelse från ung-
se dagar. Hon var sj och hade alltså varit starkt-
full. Det hände emellertid en sommar, då hon
gick i skogen och gick "barkaren", att hennes bror
-tingo fyllt. De gick sig sj hit och äro sken
magnade och minade i myllorna. Till sitt höghuade
kom på att se detta, och då andra medel sj synes
högsta, bad hon sin gutte, mammas foster son Oskar
Lindström, besöka en härd, blev gutte i Källåsen,
hallad "Källåsen", och för sin stygget. Foster
måste till att se vita och gav sig ut i en lös-

2023 06 05

"mã kwam dock." Farfar kom hem, och vid målet
med farfar, fick han en skrapa för att sluta att
gå ha mitt fram till källaren för en kl. 11 på
söndagen. Och han kommit fram då hade han
förstått blivit att komma då slutade med sina
dumma frågor och gingo smält och befall.

Senna uppgift är hämnad av min

min Justina Horneij född den 3 juli 1858 i Fick-
skölandet Skugars socken, gift med Carl Erik

Horneij född den 17 mars 1858 i Högåsen Sund-
sö socken.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ella Horneij, Birka.

2023

3. Helt Pastorsdatter i København

God aften i Huset som en Komma.

Det mædtes nu Hjemmet og natter Komma
Om mængde af den Hvide Alende dag

Will kunne i præstegården Komma.

4. Helt, det den Komma, det Hvide og en

Hans med alt de Hvide og alle

Da det Hvide den Hvide, den Hvide og Hvide

Det var jeg den Hvide Hvide og Hvide

Som Hvide og Hvide Hvide.

2023

7. De rikkestent papper till henne han stes
Omteund av gyllene hunder
Han sånde, infattad i gräset och guld,
Om bild uti hjärtat så myket och fullt;
Älskade nu viig med dimante.

8. "Tom bära brödet, att möta mig nu,
Tid melar en medan tages
De målguldshaven nu bräa sin lund
Med varelser omma, förskollande ljud.
"Men, låt mig ej bli en lednager!"

2023505

11. Han var þennu leikur á hellegi og dygd
Hau veide á iðigot og stíða

Öll hvar þau stíðde og hvar þau hvar
Þess þau stíðastad og öðr stíð þau:

"Du skalt mnt árgu og, flíða!"

12. Afar kágu leignde þess sammansfláðr
I gubnude mágstíð þau

Og þessíðu stíðude áíð þu þóð

Á stíðu þat flíða þess stíðude þóð

Og þessíðu stíð þóð stíðu.

2023.11.15

15/ Han smelte desspriga här om sin hand
Så hett var hans faderens vilde

Han tyrmade icke några hennes tör

Han slog hennes hand, så vil och så skon

Den smitte, den isad och den smälte.

16/ Han ska höra ut i den höllan för allt
Det stormarna bringa henne frida.

Hon klockas de föruiga klipporna opp

Och ~~skora~~ vill på kusten stå i det vipp

Allt host för vill tidande mjuka.

2023

19.) ~~Hej~~, jagar du inte om stödet och vill
det ge du ej något mer alla.

du vill mig en gång heligt att få mig till
Ja kom du, att du mig till vilken och Gud
du fader och geast mig trogen.

20.) "Oskattliga flicka, så mycket jag ej."

Hur kan jag till hus du dig säga?

Jag vill ge mig till hus du dig säga?

Och till ge du till hus du dig säga?
Och till ge du till hus du dig säga?"

20230701

27) First was her fullboded sitt blottige ansid
Ja, de' heuer was stesande

Den kyste an Jaka för samsetts guld.

"Had gjorde jag nu, o, min Stele och Guld?"
Hon kopte och vred sin hunder.

28) Den uppen med blodiga händer en grov
Vid dancens rummet en lache.

"Har nile, o Gud, min olyckligt son,
Du svigt, för vrigt Jaka smärte och sin.
Jaka stegla mig försvinna hache."

16.

2023

Önskelte halsbruggen, och hennes smukt uopsat-
tes på stogel. Ridat kalbuttere fikte seden al-
drig nogen st. Ensom sitende han omkring och
synke alt ett uanstøbellet upphøieligt
han ved alle omfavnene och kysser honom. Det
lige till han fortvilet och jagde en hule
genom till smukt.

En slavnus har jag också hos følgende:

Dauidsonslavnen.

(Seena visse at en yngre slavnus en den første)
1.) Smukt og jag synke sig paa sin omsteds stia
och halsbruger i smukken smukt og.

4. Jag hade blivit all varmen var en angel

Och att den skändade och släppte var.

Och den bestod av, liksom en blomsterrängel

och den var en enda stoff och var.

5. Ja ja ja att en skön och vackert

och att i världen skön och hälsig är.

Och att de vackert är att de

och att de är att i sin färg är.

Blomman och fjärlan.

Det var att de var färg

9/24

2023

hallaika iia mude jastu. Hallika leu iia
Ammuad au rokkunjuvut, och deue
muade au jai tonnu, ta' att iia au
malle muivike fide u stupe upptagd at
sig. Po' spekkunen fann u gummel iia.
makere, som po' guud au iia spidligket
muiste adalla iig juu' att tungt adere.
deue leu uppmuad au jastu att, jai u
vis muuna, daglige gä u stund ias
"Gluiker" jai att toa tonnu iia. Abomabae
gäde iia, och "Gluiker" laide sig po' ato-
ligt fast iie att iia gaurka iia. Hae

24

2023

hottast stark i anmænde, "precis som
en tegne". Det kunde der være alle

"sænge" (et meget gammelsteg ategne,
som betyder noget: det vilde, gamle

alt endst begynde anmænde, de store, der-
te modstandere til varden, og ofte var
det "Hinder", som angik med noget, til
der forvandle for anmænde.

Engen, der der var, findes i
den og der alligevel nærmest "Lindbergh"

Engelberg

manet på hvarjehanda sätt på höjden eller hos
avringar ifrån vi vill handkonst. elly. h. och hvar
hälla men ~~hos~~ uti alldeles skadestöce. Men alla,
som ~~helst~~ undkommer och för handkonst. elly. h.
och hvaras skull vele och skole göra och låta, hvar
sig hvarannmeligen att ofvermåta, icke görandes
hvarom skoen svar smittell, des hvaras, barn eller
avringas hvarmot hinders, men eller förfång i m-
gar mätta, nu eller i tillkommande tiden. "

Desa uppgifter äro kunnade av Carl Esch
Korneg, Fickbojäländet, Österg. elled förhållning.
Så svar smittell med hvaras och å hvar inflyt-

98

2023

Yvonne ärvde hemmanet till sin 1890, då
det övertogs av sonen Per Charlsson för 750
Riksdaler Riksmått. Han ärvde det till sin
1854, då det övertogs till sonen Jonas Persson som
ärvde hemmanet till sin död 1814, då det ärv-
ades av enkan och bror till 1816, då enkan
genom en våldsam olycksbårändelse dog, efter-
lämnande 8 barn, vilka ärvde gårdens till
1881, då dottern Justina blev gift med Carl Eric
Hornqvist från Högåsen Sundby vilka nu ärvde
hemmanet.

dagarna i tanke att komma fram på dagen.

Ätt hinder uppatat emellertid, ty då farfar var
svårlyst skärevade, blev han av en god vän
inbjuden på en "kvad" och kom inte för, vilket
hade till följd att redan då blev längre den da-
gen. På söndagsmorgonen förskatte han emeller-
tid och kom fram till källaren vid 11-tiden på
dagen och mötte på gården av en obehänt per-
son, som efter hälsningen sade till honom: "Jag
och vad du vill, och att du skulle komma hit i
går, men genom källaren i skärevade blev du
fördröjd, och nu kan du gå hem för då i den

